

§ 56.

Stk. 1. Det paahviler en Rentenyder at meddele Kommunalbestyrelsen Underretning om enhver Forandring i hans økonomiske og personlige Forhold, jfr. § 55, som kan formodes at medføre Nedsættelse eller Bortfald af Renten, ligesom Kommunalbestyrelsen selv skal være opmærksom paa, om saadan Forandring indtræder.

Stk. 2. Kommunalbestyrelserne er forpligtet til efter nærmere af Socialministeren fastsatte Regler mindst én Gang hvert 5. Aar — første Gang pr. 1. Januar 1933 — at indgive Beretning til Invalideforsikringsretten om samtlige Invalidere rentenyderes Forhold med Angivelse af, hvorvidt vedkommendes Berettigelse til at oppebære Invalidere rente — eller eventuelt Tillæg efter § 40, Stk. 1, — anses for tvivlsom.

Stk. 3. Skønner Invalideforsikringsretten paa Grundlag af modtagne Indberetninger fra Kommunalbestyrelsen eller paa Grundlag af gennemførte Helbredelsesforanstaltninger o. lign., at Rentenyderens Erhvervsevne ikke længer er nedsat til $\frac{1}{3}$, afsiger den Kendelse herom samt om, fra hvilket Tidspunkt Invalidere renten skal standses.

Stk. 4. Invalideforsikringsretten er bemyndiget til at udsende een eller flere sagkyndige til at udøve Kontrol paa Stedet med Hensyn til Erhvervsevnen hos Invalidere rentenydere eller indkalde saadanne Rentenydere til Kontrol. Forsaa vidt forsikrede vanskeliggør Rettens Undersøgelse, kan Formanden, naar han anser det for sandsynligt, at Kendelsen vil komme til at gaa ud paa, at Renten skal inddrages, midlertidig standse Udbetalingen, mod at Sagen snarest mulig forelægges for Retten. Rettens Udgifter ved Kontrol udredes af Fondens Midler.

Stk. 5. Hvis en Rentenyder mod bedre Vidende, jfr. Stk. 1, uberettiget har oppebaaret Invalide- eller Aldersrente, vil det Beløb, der med Urette er oppebaaret, efter Socialministerens nærmere Bestemmelse være at erstatte af ham selv, eventuelt hans Dødsbo.

§ 57.

Naar en Invalidere rentenyder er fyldt 65 Aar, overgaar han til at nyde Aldersrente, forsaavidt han opfylder Betingelserne herfor. Det paahviler Kommunalbestyrelsen i rimelig Tid, førend han opnaar nævnte Alder, at træffe Afgørelse af, om han er berettiget til Aldersrente og med hvilket Beløb.

Kap. 23. Renteforskud m. v.

§ 58.

Stk. 1. Naar Begæring om Invalidere rente eller Aldersrente er indgivet, kan Kommunalbestyrelsen, hvis den skønner, at der er overvejende Sandsynlighed for, at Afgørelsen vil falde ud til, at Rente tilstaas paagældende, bevilge ham Forskud indenfor Rentens Grænser for Tiden mellem Begæringens Indgivelse og Sagens endelige Afgørelse.

Stk. 2. Viser det sig, at paagældende ikke er berettiget til Rente eller til en Rente saa stor som det ydede Forskud, opføres Beløbet — eller det overskydende Beløb — som en Forsørgelsesudgift, der kun har Fattighjælps Virkning, forsaavidt han har jremført vitterlig urigtige Oplysninger om sine i Betragtning kommende Forhold.

§ 59.

Efter Indstilling fra Kommunalbestyrelsen og Forhandling med Invalideforsikringsretten kan Direktøren for Sygekassevæsenet i ganske særlige Tilfælde af Invalideforsikringsfondens Midler bevilge en Invalidere rentenyder et rentefrit Laan, svarende højst til ca. 2 Aars Rente, saafremt der herved foreligger Sandsynlighed for en Forbedring af den paagældendes Erhvervsforhold, der skønnes at kunne faa invalidemæssig Betydning. Laanet afdrages efter Direktørens nærmere Bestemmelse.